

freds. Naar det ærede Medlem endvidere bebrejdede St. Sjørgens Sogneraad, at de ikke havde optaget paa Hovedlisten samtlige paa Tillægslisten opførte Vælgere; men kun Kunstgartner Wendt, som forlangte det, saa har jeg alt udviklet Grunden dertil, hvad de have sagt i Forhørene derom, og har høvedet den Opfattelse, at Sogneraadet har ikke Ret til at forandre ved en Valgliste, der en Gang paa lovlig Maade har ligget til Efterhyn, uden for saa vidt der virkelig foreligger en Klage, og naar der ikke foreligger Klage fra andre end for en enkelt Vælgers Bedkommende, saa har Sogneraadet kun at tage Hensyn til denne Klage og til den eller de Vælgere, som klage. I dette Tilfælde har Sogneraadet altsaa fundet, at nævnte Vælger kunde dokumentere sin Adkomst til at komme paa Hovedlisten, og derfor optog det ham; men vilde man følge det ærede Medlems Anvisning, saa vilde det være at give Kommunerne et Spillerum og en Ret, som de slet ikke have. Naar nu Mindretallet i sin Betænkning har frebet: „at Folketingets Afgørelse i nærværende Sag vil være af meget stor Rækkevidde, idet ethvert Valg formentlig, hvis nærværende Valg godkendes, fremtidig vil være at godkende, uden Hensyn til, hvor slet end Valglisten maatte være førte, og hvor Stødesløst og ligegyldig Kommunalbestyrelserne end maatte være gaaede frem,“ saa nedlægger jeg Indsigelse herimod; det er ikke Flertallets Standpunkt, og det er ikke en Folge af Godkendelsen af dette Valg. Følgen af Godkendelsen af dette Valg er ikke andet og mere end dette, at Folketinget nu stiller sig paa samme Standpunkt, som det hidtil har stillet sig paa: at hvor der kun er Tale om en enkelt Fejl i en Valgliste, en Fejl, som bestaar i, at een eller nogle enkelte Vælgere, som have lovlig Adkomst til at staa paa Valglisten, ere udeladte, eller at en Vælger er urigtig opført paa Tillægslisten i Stedet for paa Hovedlisten, eller at en Vælger har faaet sit Navn stavet forkert, i saadanne Tilfælde er Folketinget hidtil gaaet ind fra, at det er Vælgernes Fejl, at de ikke i rette Tid have faaet disse Unøjagtigheder rettede, og sat saadanne Fejl kunne ikke omstyrte Valglistens Betydning som gældende Norm for Afstemningen. Men Folketinget har paa den anden Side hidtil høvedet — og jeg har anført to Eksempler herpaa, nemlig et fra et Valg i Halvrimmen og et fra Nyborg — at hvor Valglisten ere forfalskede eller saa stødesløst affattede, at de overhovedet ikke kunde bruges som Grundlag for en skriftlig Afstemning, der bliver Valget forkastet, det

er en Selvfølge. Saaledes staa Folketinget, og saaledes har Folketinget staaet i den Tid, vi have haft en fri Forfatning, og saaledes ønsker jeg, at Folketinget skal staa; og jeg protesterer imod, at der kan ligge det i den forestaaende Afstemning, som de ærede Medlemmer her: baade skriftlig og mundtlig have søgt at lægge ind deri, det er urimeligt. Det ærede Medlem fra Ringkøbing har talt om at bevise for meget; det ærede Medlem har her forsøgt at bevise noget, som slet ikke kan bevises; thi jeg — paa Udvalgets Flertals Begne — foreslaar kun og anbefaler at følge den gamle Regel, at enhver Valgliste, selv om der i den findes enkelte ubetydelige Fejl, der ikke i rette Tid ere rettede, bør respekteres; men er Valglisten derimod som Helhed saaledes afkattet, at den ikke kan bruges som Grundlag for den skriftlige Afstemning, saa har Folketinget det fremdeles i sin Haand at forkaste Valget, og saa vil Folketinget ogsaa gøre det. Det er Stillingen, saaledes har Folketinget betragtet disse Sager i 40 Aar, og jeg anbefaler Folketinget at følge denne gamle Praksis, der er i fuld Samklang med Valgloven. Vil Folketinget skifte Standpunkt, bliver det Folketingets Sag, men Flertallet har ikke villet det.

Lauridsen: Jeg vil gøre det Par korte Bemærkninger til det, som sidst blev fremført af den ærede Ordfører. Jeg vil først gøre den Bemærkning, at den ærede Ordfører har jo ganske Ret, naar han sammenstiller forskellige Udtalelser, der ere tagne ud af Rigsdagstidenden med Højesteretsdomme, med en Række af Højesteretsdomme og den derved udbannede Praksis i bestemte Retninger. Forholdet er jo simpelt hen det, at Højesteretsdomme danne en Praksis, fordi de ere en Afgørelse, men derimod kunne slige Udtalelser her ingen Sinde danne en Praksis, og det synes mig vedblivende, at den ærede Ordfører, naar han saa stærkt taler om en 40-aarig Praksis, har den Blygt at modbevise det, som er fremført saa vel fra mig som mere detailleret fra det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) om, at der ikke er nogen Praksis, thi jeg synes ikke, at han i denne Henseende har fremført noget virkeligt Materiale. Med Hensyn til, hvad vi have sagt i vor Betænkning, ser jeg ikke rettere, end at den ærede Ordfører med os er enig i, at her foreligger der et Tilfælde, hvor Udvaldet vilde have været et andet, eller hvor Vælgernes i alt Fald vilde have haft en utvivlsom Ret, nemlig Lodstrækningsretten, hvis